

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 406/2009/EF

af 23. april 2009

om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Endemålet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 94/69/EF ⁽³⁾, er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.
- (2) Fællesskabets synspunkt, der senest navnlig er kommet til udtryk på Det Europæiske Råd i marts 2007, er, at den globale årsmiddeltemperatur ved jordoverfladen, hvis dette mål skal kunne nås, ikke må stige med mere end 2 °C over

det førindustrielle niveau, hvilket indebærer, at de globale drivhusgasemissioner bør reduceres til mindst 50 % under 1990-niveauerne frem til 2050. De af Fællesskabets drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne beslutning, bør fortsat falde efter 2020 som led i Fællesskabets indsats for at bidrage til dette globale emissionsreduktionsmål. Industrielandene, herunder EU's medlemsstater, bør fortsat gå forrest ved at forpligte sig til kollektivt at reducere deres drivhusgasemissioner i størrelsesordenen 30 % frem til 2020 i forhold til 1990. De bør i den forbindelse også forpligte sig til en kollektiv reduktion af deres drivhusgasemissioner med 60-80 % senest i 2050 i forhold til 1990. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at nå disse emissionsreduktioner, herunder international søfart og luftfart. Luftfart bidrager til disse reduktioner ved at være medtaget i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (i det følgende benævnt »fællesskabsordningen«). Hvis medlemsstaterne ikke senest den 31. december 2011 har godkendt en international aftale indgået inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) om medtagelse af emissionerne fra international søfart i reduktionsmålene, eller hvis Fællesskabet ikke inden samme dato har godkendt en sådan aftale inden for rammerne af UNFCCC, bør Kommissionen forelægge et forslag om medtagelse af emissionerne fra international søfart i Fællesskabets reduktionsforpligtelse med henblik på den foreslåede retsaks ikrafttræden senest i 2013. Et sådant forslag bør begrænse eventuelle negative følger for Fællesskabets konkurrenceevne mest muligt og samtidig tage hensyn til de potentielle miljømæssige fordele.

- (3) Endvidere tilsluttede Det Europæiske Råd sig i marts 2007 med henblik på at nå dette mål en fællesskabsmålsætning om senest i 2020 at have opnået en reduktion af drivhusgasemissionerne på 30 % i forhold til 1990 som EU's bidrag til en global og samlet aftale for tiden efter 2012 under forudsætning af, at andre industrilande forpligter sig til lignende emissionsreduktioner, og at de økonomisk mere udviklede udviklingslande forpligter sig til at yde et passende bidrag i overensstemmelse med deres ansvar og kapaciteter.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 3.2.2009, s. 71.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning af 6.4.2009.

⁽³⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

- (4) Det Europæiske Råd i marts 2007 understregede, at Fællesskabet har forpligtet sig til at omdanne Europa til en yderst energieffektiv økonomi med lave drivhusgasemissioner, og besluttede, at Fællesskabet — i afventning af en global og samlet aftale for perioden efter 2012 og med forbehold af Fællesskabets position i internationale forhandlinger — skal påtage sig en fast ensidig forpligtelse til en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 20 % frem til 2020 i forhold til 1990.
- (5) Energieffektivitetsforbedringer er en afgørende faktor for medlemsstaternes opfyldelse af kravene i denne beslutning. I denne forbindelse bør Kommissionen nøje overvåge de fremskridt, der gøres i forhold til målsætningen om at reducere energiforbruget med 20 % senest i 2020, og foreslå supplerende foranstaltninger, hvis ikke der gøres tilstrækkelige fremskridt.
- (6) Direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ indfører en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, der omfatter nærmere bestemte økonomiske sektorer. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til på en omkostnings effektiv måde at opfylde målsætningen om at reducere drivhusgasemissionerne med 20 % senest i 2020 i forhold til 1990-niveauerne. Medlemsstaterne bør derfor gennemføre supplerende politikker og foranstaltninger for yderligere at begrænse drivhusgasemissionerne fra kilder, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF.
- (7) Hver medlemsstats indsats bør fastlægges i forhold til niveauet for de af dens drivhusgasemissioner i 2005, der er omfattet af denne beslutning, som tilpasset for at udelukke emissioner fra anlæg, der eksisterede i 2005, men som blev medtaget i fællesskabsordningen i perioden fra 2006 til 2012. De årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 udtrykt i tons kuldioxidækvivalent bør fastsættes til grundlag af evaluerede og verificerede data.
- (8) Medlemsstaternes reduktionsindsats bør bygge på princippet om solidaritet mellem medlemsstaterne og behovet for en bæredygtig økonomisk vækst i Fællesskabet under hensyn til medlemsstaternes relative BNP pr. indbygger. Medlemsstater, som for indeværende har et relativt lavt BNP pr. indbygger og dermed høje forventninger til væksten i BNP, bør have lov til at øge deres drivhusgasemissioner i forhold til 2005, men bør begrænse denne vækst i drivhusgasemissionerne som bidrag til Fællesskabets ensidige reduktionsforpligtelse. Medlemsstater, som for indeværende har et relativt højt BNP pr. indbygger, bør reducere deres drivhusgasemissioner i forhold til 2005.
- (9) For derudover at sikre en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen for at bidrage til gennemførelse af Fællesskabets ensidige reduktionsforpligtelse bør ingen medlemsstat pålægges at reducere sine drivhusgasemissioner frem til 2020 med mere end 20 % under 2005-niveauerne eller have tilladelse til at øge sine drivhusgasemissioner frem til 2020 med mere end 20 % over 2005-niveauerne. Reduktionerne af drivhusgasemissionerne bør finde sted mellem 2013 og 2020. Hver medlemsstat bør have mulighed for fra det følgende år at overføre en mængde svarende til op til 5 % af den årlige emissionstildeling. Hvis en medlemsstats emissioner ligger under denne årlige emissionstildeling, bør en medlemsstat have mulighed for at overføre sine overskydende emissionsreduktioner til det efterfølgende år.
- (10) Som et middel til at udligne forskellene i udgifterne til reduktion af emissioner i de enkelte medlemsstater ved at give mulighed for større geografisk fleksibilitet og for parallelt hermed at styrke den samlede omkostningseffektivitet af Fællesskabets samlede forpligtelse bør medlemsstaterne kunne overføre en del af deres årlige emissionstildeling til andre medlemsstater. Gennemsigtheden af disse overførsler bør sikres gennem indberetninger til Kommissionen og registrering af hver enkelt overførsel i begge de involverede medlemsstaters registre. Sådanne overførsler kan foretages på gensidigt acceptabel vis, herunder gennem auktionering, anvendelse af mellemhandlere, der operer via agenturer, eller ved hjælp af bilaterale ordninger.
- (11) Der bør foretages betydelige drivhusgasemissionsreduktioner inden for EU. Anvendelsen af kreditter fra projektaktiviteter bør begrænses til blot at udgøre et supplement til nationale foranstaltninger. EU vil fortsat arbejde for en stadig forbedring af mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM) og vil søge at få gennemført forbedringer ved hjælp af hensigtsmæssige internationale processer. Det er vigtigt, at kreditter fra projektaktiviteter, der anvendes af medlemsstater, repræsenterer reelle, verificerbare, supplerende og permanente emissionsreduktioner og har klare fordele for en bæredygtig udvikling og ingen væsentlige negative miljømæssige eller sociale konsekvenser. Medlemsstaterne bør også meddele, hvilke kvalitative kriterier de anvender i forbindelse med anvendelse af sådanne kreditter.
- (12) For at give medlemsstaterne fleksibilitet med hensyn til gennemførelsen af deres forpligtelser, fremme en bæredygtig udvikling i tredjelande og især i udviklingslande og skabe sikkerhed for investorer bør Fællesskabet fortsat anerkende en nærmere fastsat mængde kreditter fra projekter til reduktion af drivhusgasemissioner i tredjelande forud for indgåelsen af en fremtidig international aftale om klimaændringer (i det følgende benævnt »den internationale klimaafale«). Medlemsstaterne bør sikre, at deres politikker for køb af disse kreditter fremmer en rimelig geografisk fordeling af projekter, navnlig ved at forhøje andelen af certificerede emissionsreduktioner (CER), der købes i de mindst udviklede lande (LDC) og i små udviklingsøstater (SIDS), og letter mulighederne for at nå frem til en international klimaafale.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- (13) Medlemsstaterne bør derfor kunne anvende kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner, som er udstedt for reduktioner, der er foretaget i perioden fra 2008 til 2012, og som stammer fra projekttyper, der opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i denne periode. Medlemsstaterne bør også kunne anvende kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner for reduktioner, der er foretaget efter perioden fra 2008 til 2012, som stammer fra projekter, der er registreret i perioden fra 2008 til 2012, og som stammer fra projekttyper, der opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i denne periode.
- (14) Der er gennemført meget få CDM-projekter i LDC. Da Fællesskabet støtter en ligelig fordeling af CDM-projekter, bl.a. via Kommissionens globale klimaalliance, som fastlagt i Kommissionens meddelelse af 18. september 2007 »En global klimaalliance mellem EU og de fattige udviklingslande, der er mest udsatte som følge af klimaændringen«, bør der skabes sikkerhed for, at kreditter godkendes fra projekter, som påbegyndes efter perioden fra 2008 til 2012 i LDC, for projekttyper, der opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen i perioden fra 2008 til 2012. Denne godkendelse bør fortsat finde sted indtil 2020, eller indtil der er indgået en relevant aftale med Fællesskabet, idet den først indtrufne af de to begivenheder lægges til grund.
- (15) Med henblik på at skabe yderligere fleksibilitet for medlemsstaterne og fremme en bæredygtig udvikling i udviklingslandene bør medlemsstaterne kunne anvende yderligere kreditter fra projekter som følge af aftaler, Fællesskabet indgår med tredjelande. Uden en international klimaafnate, som fastlægger den tildelte mængde for industrilande, kan projekter for fælles gennemførelse (JI) ikke videreføres efter 2012. Kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner, der stammer fra sådanne projekter, bør dog fortsat anerkendes i kraft af aftaler med tredjelande.
- (16) Det, at medlemsstaterne fortsat kan anvende CDM-kreditter, er af stor betydning for at bidrage til at sikre et marked for disse kreditter efter 2012. For at bidrage til at sikre dette marked og for at sikre yderligere reduktioner af drivhusgasemissioner i Fællesskabet og dermed fremme gennemførelsen af Fællesskabets målsætninger om vedvarende energi, energieffektivitet, energiforsyningssikkerhed, innovation og konkurrenceevne foreslås det at lade medlemsstaterne anvende kreditter fra projekter til reduktion af drivhusgasemissioner i tredjelande hvert år op til en mængde, der repræsenterer 3 % af hver medlemsstats drivhusgasemissioner, som ikke var omfattet af direktiv 2003/87/EF i 2005, eller i andre medlemsstater, indtil en international klimaafnate er indgået. Medlemsstater bør kunne overføre den ikke anvendte del af denne mængde til andre medlemsstater. Visse medlemsstater med et negativt loft, eller et positivt loft på højst 5 %, som fastsat i denne beslutning bør ud over de ovenfor omhandlede kreditter have tilladelse til hvert år at anvende yderligere kreditter op til en mængde, der repræsenterer 1 % af deres verificerede emissioner i 2005 fra projekter i LDC og i SIDS, forudsat at de overholder en af de fire betingelser i denne beslutning.
- (17) Denne beslutning bør ikke berøre mere ambitiøse nationale målsætninger. Begrænser medlemsstaterne de af deres drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne beslutning, ud over deres forpligtelser i medfør af denne beslutning med henblik på at opfylde en mere ambitiøs målsætning, bør denne beslutnings begrænsning af anvendelsen af kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner ikke finde anvendelse på de yderligere emissionsreduktioner med henblik på at nå det nationale mål.
- (18) For at øge omkostningseffektiviteten i forbindelse med opfyldelsen af nationale målsætninger, navnlig for medlemsstater med ambitiøse målsætninger, kan medlemsstaterne anvende kreditter fra projekter på fællesskabsplan som defineret i artikel 24a i direktiv 2003/87/EF.
- (19) Når der er indgået en international klimaafnate, bør medlemsstaterne kun anvende kreditter for reduktion af emissioner fra lande, som har ratificeret denne afnate, efter en fælles fremgangsmåde.
- (20) Den omstændighed, at visse bestemmelser i denne beslutning henviser til Fællesskabets godkendelse af en international klimaafnate, er ikke til hinder for, at medlemsstaterne også kan indgå denne afnate.
- (21) Efter godkendelsen af en international klimaafnate for perioden efter 2012 og som fastsat i denne afnate bør Fællesskabet og dets medlemsstater deltage i finansieringen af målbare, rapporterbare, verificerbare og nationalt relevante foranstaltninger til begrænsning af drivhusgasemissionerne, som er forenelige med målsætningen om, at den globale årsmiddeltemperatur ved jordoverfladen ikke må stige med mere end 2 °C over det førindustrielle niveau, i udviklingslande, der har ratificeret afnaten.
- (22) Efter godkendelsen af en international klimaafnate for perioden efter 2012 og som fastsat i denne afnate bør Fællesskabet og dets medlemsstater deltage i finansieringen af bistand til udviklingslande, der har ratificeret afnaten, navnlig til de befolkningsgrupper og de lande, der er mest sårbare over for klimaændringer, for at hjælpe dem med at gennemføre deres tilpasnings- og risikoreduktionsstrategier.

- (23) I tilfælde af, at Fællesskabet ikke senest den 31. december 2010 har godkendt en international klimaaf tale, bør Kommissionen forelægge et forslag om i Fællesskabets reduktionsforpligtelse at medtage emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i overensstemmelse med harmoniserede regler, der bygger på arbejde udført inden for rammerne af UNFCCC, og som sikrer varighed og miljømæssig integritet for så vidt angår bidraget fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug samt nøje overvågning og bogføring med henblik på et sådant forslags ikrafttræden fra 2013. Kommissionen bør vurdere, om fordelingen af de enkelte medlemsstaters indsats bør justeres i overensstemmelse hermed.
- (24) Fremskridt med hensyn til at gennemføre forpligtelserne i medfør af denne beslutning bør evalueres årligt ud fra rapporter, som forelægges i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyotoprotokollen ⁽¹⁾. Hver andet år bør der foretages en vurdering af de forventede fremskridt, og i 2016 bør der foretages en fuldstændig evaluering af gennemførelsen af denne beslutning.
- (25) Tilpasninger af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF bør modsvares af en lignende tilpasning af den maksimale mængde drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne beslutning.
- (26) Når Fællesskabet godkender en international klimaaf tale, bør medlemsstaternes loft for emissioner tilpasses med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelse til at reducere drivhusgasemissionerne ifølge denne aftale under hensyn til princippet om solidaritet mellem medlemsstaterne og behovet for en bæredygtig økonomisk vækst i hele Fællesskabet. Mængden af kreditter fra projekter til reduktion af drivhusgasemissioner i tredjelande, som hver medlemsstat kan anvende, bør øges med op til halvdelen af den yderligere reduktionsindsats, der er omfattet af denne beslutning.
- (27) De registre, der er oprettet i medfør af beslutning nr. 280/2004/EF, og den centrale administrator, som er udpeget i medfør af direktiv 2003/87/EF, bør benyttes for at sikre en korrekt behandling og bogføring af alle transaktioner i forbindelse med gennemførelsen af denne beslutning.
- (28) Da Fællesskabets reduktionsforpligtelse medfører opgaver ikke alene for medlemsstaternes centrale regeringer, men også deres lokale og regionale myndigheder og andre lokale og regionale repræsenterende fora og organisationer, bør medlemsstaterne sikre samarbejdet mellem deres centrale og lokale myndigheder på forskellige niveauer.
- (29) Foruden de enkelte medlemsstater, centrale regeringer og lokale og regionale organisationer og myndigheder bør markedsaktørerne — sammen med den enkelte husstand og den enkelte forbruger — involveres i at bidrage til opfyldelsen af Fællesskabets reduktionsforpligtelse, uanset hvilket niveau for drivhusgasemissioner de kan tilskrives.
- (30) Medlemsstaterne bør sikre finansiering til anvendelsen af nye, innovative teknologier for at sætte industrien i stand til at skabe nye job og dermed øge konkurrenceevnen og gøre det lettere at nå Lissabonstrategiens mål.
- (31) Da forøgelse af elektricitetsproduktionen fra vedvarende energikilder er af særlig stor betydning for reduktionen af drivhusgasemissionerne, bør medlemsstaterne forsøge at opnå dette inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder ⁽²⁾.
- (32) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne beslutning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (33) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at fastsætte de årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 udtrykt i tons kuldioxidækvivalenter, angive reglerne for at lette medlemsstaternes overførsler af dele af deres emissionstildelinger og øge gennemsigtigheden i disse overførsler samt træffe foranstaltninger med henblik på gennemførelse af bestemmelserne vedrørende registre og den centrale administrator. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (34) Målene for denne beslutning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af beslutningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

⁽¹⁾ EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

⁽²⁾ Se side 16 i denne EUT.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Genstand

Denne beslutning fastsætter medlemsstaternes mindstebidrag til opfyldelse af Fællesskabets forpligtelse til at reducere sine drivhusgasemissioner for perioden fra 2013 til 2020 for så vidt angår drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne beslutning, og regler for opnåelse af disse bidrag og for evalueringen heraf.

Denne beslutning fastsætter ligeledes bestemmelser vedrørende vurdering og opfyldelse af en fællesskabsreduktionsforpligtelse ud over 20 %, som skal finde anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaaftale om større drivhusgasemissionsreduktioner end dem, der kræves i henhold til artikel 3, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning forstås ved:

- 1) »drivhusgasemissioner«: emissioner af kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), nitrogenoxid (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC), perfluorcarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆) fra kategorierne i bilag I, udtrykt i tons kuldioxidækvivalenter, som fastlagt i medfør af beslutning nr. 280/2004/EF, bortset fra drivhusgasemissioner, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF
- 2) »årlig emissionstildeling«: de maksimale årlige tilladte drivhusgasemissioner for perioden fra 2013 til 2020 som fastsat i artikel 3, stk. 2.

Artikel 3

Emissionsniveauer for perioden fra 2013 til 2020

1. Hver medlemsstat begrænser frem til 2020 sine drivhusgasemissioner med mindst den procentsats, som ud fra medlemsstatens emissioner i 2005 er fastsat for den pågældende medlemsstat i bilag II.

2. Hver medlemsstat med et negativt loft i henhold til bilag II sikrer, bl.a. ved at gøre brug af den fleksibilitet, som følger af denne beslutning, at dens drivhusgasemissioner i 2013 ikke overstiger dens gennemsnitlige årlige drivhusgasemissioner i 2008, 2009 og 2010, således som de er rapporteret og verificeret i medfør af direktiv 2003/87/EF og beslutning nr. 280/2004/EF, jf. dog stk. 3, 4 og 5 i denne artikel og artikel 5.

Hver medlemsstat med et positivt loft i henhold til bilag II sikrer, bl.a. ved at gøre brug af den fleksibilitet, som følger af denne beslutning, at dens drivhusgasemissioner i 2013 ikke overstiger et niveau, som er defineret ved et lineært forløb, der begynder i 2009 ved den pågældende medlemsstats gennemsnitlige årlige drivhusgasemissioner i 2008, 2009 og 2010, således som de er rapporteret og verificeret i medfør af direktiv 2003/87/EF og beslutning nr. 280/2004/EF, og slutter i 2020 ved loftet for denne medlemsstat som anført i bilag II, jf. dog stk. 3, 4 og 5 i denne artikel og artikel 5.

Hver medlemsstat begrænser, bl.a. ved at gøre brug af den fleksibilitet, som følger af denne beslutning, hvert år sine drivhusgasemissioner lineært for at sikre, at emissionerne ikke overstiger dens loft i 2020 som anført i bilag II, jf. dog stk. 3, 4 og 5 i denne artikel og artikel 5.

Når de relevante evaluerede og verificerede emissionsdata foreligger, vedtages der inden for en frist på seks måneder foranstaltninger med henblik på fastsættelse af de årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 udtrykt i tons kuldioxidækvivalent.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

3. I perioden fra 2013 til 2019 kan en medlemsstat fra det følgende år overføre en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling. Ligger en medlemsstats drivhusgasemissioner under dens årlige emissionstildeling, idet der tages hensyn til brugen af fleksibilitet i medfør af dette stykke og stk. 4 og 5, kan den overføre den del af sin årlige emissionstildeling i et givet år, der overstiger dens drivhusgasemissioner i dette år, til de efterfølgende år indtil 2020.

En medlemsstat kan anmode om at få overført en større mængde end 5 % i 2013 og 2014 i tilfælde af ekstreme meteorologiske forhold, der har medført væsentligt højere drivhusgasemissioner i disse år i forhold til år med normale vejrforhold. Med henblik herpå forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport, der begrundes denne anmodning. Senest tre måneder efter afgør Kommissionen, om der kan gives tilladelse til overførsel af en større mængde.

4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater. Modtagermedlemsstaten kan anvende den pågældende mængde til opfyldelse af sin forpligtelse i henhold til denne artikel for det pågældende år eller ethvert efterfølgende år indtil 2020. En medlemsstat kan ikke overføre en del af sin årlige emissionstildeling, hvis den pågældende medlemsstat på overførselstidspunktet ikke opfylder kravene i denne beslutning.

5. En medlemsstat kan overføre den del af sin årlige emissions-tildeling, der overstiger dens drivhusgasemissioner i dette år under hensyntagen til brugen af fleksibilitet i medfør af stk. 3 og 4, til andre medlemsstater. Modtagermedlemsstaten kan anvende den pågældende mængde til opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til denne artikel for det samme år eller ethvert efterfølgende år indtil 2020. En medlemsstat kan ikke overføre en del af sin årlige emissionstildeling, hvis den på overførelstidspunktet ikke opfylder kravene i denne beslutning.

6. For at lette de i stk. 4 og 5 omhandlede overførsler og gøre dem mere gennemsigtige vedtages der foranstaltninger med angivelse af de regler, der skal følges for sådanne overførsler.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

Artikel 4

Energieffektivitet

1. Senest i 2012 vurderer Kommissionen og aflægger rapport om de fremskridt, Fællesskabet og dets medlemsstater har gjort hen imod målsætningen om at reducere energiforbruget med 20 % senest i 2020 i forhold til fremskrivningen for 2020, sådan som det er fastsat i den handlingsplan for energieffektivitet, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2006.

2. Om nødvendigt og navnlig med henblik på at bistå medlemsstaterne med at bidrage til opfyldelsen af Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne forelægger Kommissionen senest den 31. december 2012 forslag til mere gennemgribende eller nye foranstaltninger til fremskyndelse af energieffektivitetsforbedringer.

Artikel 5

Anvendelse af kreditter fra projektaktiviteter

1. Medlemsstaterne kan anvende følgende kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner med henblik på opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til artikel 3:

- certificerede emissionsreduktioner (CER) og emissionsreduktionsenheder (ERU), som omhandlet i direktiv 2003/87/EF, der er udstedt for emissionsreduktioner indtil den 31. december 2012 og opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen for perioden fra 2008 til 2012
- CER og ERU, der er udstedt for emissionsreduktioner fra den 1. januar 2013 fra projekter, som er registreret inden 2013 og opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen for perioden fra 2008 til 2012
- CER, der er udstedt for emissionsreduktioner fra projekter i LDC, som opfylder kriterierne for anvendelse i fællesskabsordningen for perioden fra 2008 til 2012, indtil disse lande har ratificeret en aftale med Fællesskabet om spørgsmålet eller indtil 2020, idet den først indtrufne af de to begivenheder lægges til grund

d) midlertidige CER (tCER) eller langfristede CER (lCER) fra skovrejsnings- og skovgenplantningsprojekter, forudsat at medlemsstaterne, hvor de har anvendt tCER eller lCER til opfyldelse af deres forpligtelser i medfør af Rådets beslutning 2002/358/EF⁽¹⁾ for perioden fra 2008 til 2012, forpligter sig til løbende at erstatte disse kreditter med tCER, lCER eller andre enheder, der er gyldige i henhold til Kyotoprotokollen, inden udløbsdatoen for de pågældende tCER eller lCER, og også forpligter sig til løbende at erstatte tCER eller lCER anvendt i henhold til denne beslutning med tCER, lCER eller andre enheder, der kan anvendes til opfyldelse af disse forpligtelser inden udløbsdatoen for de pågældende tCER eller lCER. Hvor der finder erstatninger sted under anvendelse af tCER eller lCER, erstatter medlemsstaterne også løbende disse tCER eller lCER inden deres udløbsdato, indtil de er erstattet med enheder med ubegrænset gyldighed.

Medlemsstaterne bør sikre, at deres politikker for køb af disse kreditter fremmer en rimelig geografisk fordeling af projekter og mulighederne for at nå frem til en international klimaaftale.

2. Er forhandlingerne om en international klimaaftale ikke afsluttet den 31. december 2009, kan medlemsstaterne med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til artikel 3 sammenholdt med stk. 1 anvende yderligere kreditter fra reduktion af drivhusgasemissioner fra projekter eller andre emissionsreducerende aktiviteter i overensstemmelse med de aftaler, der er omhandlet i artikel 11a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF.

3. Såfremt der er indgået en international klimaaftale som omhandlet i artikel 1, kan medlemsstaterne fra den 1. januar 2013 kun anvende kreditter fra projekter i tredjelande, som har ratificeret denne aftale.

4. Hver medlemsstats årlige anvendelse af kreditter i henhold til stk. 1, 2 og 3 må ikke overstige en mængde svarende til 3 % af den pågældende medlemsstats drivhusgasemissioner i 2005 plus enhver mængde, der overføres i overensstemmelse med stk. 6.

5. Medlemsstater opført i bilag III med et negativt loft, eller et positivt loft på højst 5 %, jf. bilag II, bør ud over de kreditter, der anvendes i medfør af stk. 4, have tilladelse til hvert år at anvende yderligere kreditter op til en mængde, der svarer til 1 % af deres verificerede emissioner i 2005 fra projekter i LDC og SIDS, forudsat at de overholder en af følgende fire betingelser:

- de direkte omkostninger til den samlede pakke overstiger 0,70 % af BNP i henhold til den konsekvensanalyse fra Kommissionen, som ledsager pakken af foranstaltninger til gennemførelse af EU's mål vedrørende klimaændringer og vedvarende energi for 2020

⁽¹⁾ Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1).

- b) forøgelsen mellem det mål, der reelt er vedtaget for den pågældende medlemsstat, og den beregnede omkostningseffektivitet i henhold til den konsekvensanalyse fra Kommissionen, der er omhandlet i litra a), udgør mindst 0,1 % af BNP
- c) transportrelaterede emissioner udgør mere end 50 % af de samlede emissioner, der er omfattet af denne beslutning, for den pågældende medlemsstat, eller
- d) den pågældende medlemsstat har en målsætning for vedvarende energi for 2020 på mere end de 30 %, der er fastsat i direktiv 2009/28/EF.
6. Hvert år må en medlemsstat overføre den ikke anvendte del af sin årlige mængde svarende til 3 % som fastlagt i stk. 4 til en anden medlemsstat. Når en medlemsstats årlige anvendelse af kreditter ikke op på mængden i stk. 4, kan medlemsstaten overføre den ikke anvendte del af denne mængde til efterfølgende år.
7. Medlemsstaterne kan desuden anvende kreditter fra projekter på fællesskabsplan, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 24a i direktiv 2003/87/EF, til at opfylde deres forpligtelser til reduktion af emissioner uden nogen kvantitativ begrænsning.

Artikel 6

Rapportering, evaluering af fremskridt, ændringer og revision

1. Medlemsstaterne medtager følgende i deres rapporter, som forelægges i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 280/2004/EF:
- a) deres årlige drivhusgasemissioner som følge af gennemførelsen af artikel 3
- b) anvendelsen, den geografiske fordeling og typerne af kreditter, der er anvendt i overensstemmelse med artikel 5, samt de kvalitative kriterier, der er anvendt på disse
- c) forventede fremskridt med hensyn til opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne beslutning, herunder oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger og nationale fremskrivninger
- d) oplysninger om planlagte supplerende nationale politikker og foranstaltninger, der har til formål at begrænse drivhusgasemissioner ud over deres forpligtelser i henhold til denne beslutning, og med henblik på gennemførelse af en international klimaaftale, jf. artikel 8.
2. Anvender en medlemsstat kreditter fra projekttyper, som ikke kan anvendes af driftsledere i fællesskabsordningen, forelægger den en detaljeret begrundelse herfor.
3. Kommissionen evaluerer i sin rapport, der forelægges i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, i beslutning nr. 280/2004/EF, om medlemsstaternes fremskridt er tilstrækkelige til, at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til denne beslutning.

Ved evalueringen tages der hensyn til fremskridt i Fællesskabets politikker og foranstaltninger og oplysninger fra medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3 og artikel 5 i beslutning nr. 280/2004/EF.

Hvert andet år, idet der begyndes med de drivhusgasemissioner, som rapporteres for 2013, omfatter denne evaluering endvidere Fællesskabets forventede fremskridt med hensyn til opfyldelsen af dets reduktionsforpligtelse og medlemsstaternes forpligtelser i henhold til denne beslutning.

4. I den i stk. 3 omhandlede rapport evaluerer Kommissionen den overordnede gennemførelse af denne beslutning, herunder anvendelsen og kvaliteten af CDM-kreditter og behovet for yderligere fælles og samordnede politikker og foranstaltninger på fællesskabsplan i de sektorer, der er omfattet af denne beslutning, for at bistå medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne beslutning og fremsætter om fornødent forslag.

5. Som led i gennemførelsen af denne beslutning fremsætter Kommissionen om fornødent forslag om ændring af beslutning nr. 280/2004/EF og vedtager ændringer til Kommissionens beslutning 2005/166/EF⁽¹⁾ med henblik på anvendelse af ændringsretsakterne fra den 1. januar 2013 og med det formål især at sikre:

- a) hurtigere, effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv overvågning, rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner
- b) udviklingen af nationale fremskrivninger for drivhusgasemissioner efter 2020.

Artikel 7

Korrigerende foranstaltninger

1. Overstiger en medlemsstats drivhusgasemissioner den årlige emissionstildeling, der er fastsat i henhold til artikel 3, stk. 2, under hensyntagen til den anvendte fleksibilitet, jf. artikel 3 og 5, finder følgende foranstaltninger anvendelse:
- a) fratrækning fra medlemsstatens emissionstildeling for det følgende år af en mængde svarende til mængden i tons kuldioxidækvivalent af disse emissionsoverskridelser ganget med en reduktionsfaktor på 1,08
- b) udvikling af en korrigerende handlingsplan i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, og
- c) midlertidig udsættelse af retten til at overføre en del af medlemsstatens emissionstildeling og JI/CDM-rettigheder til en anden medlemsstat, indtil medlemsstaten overholder artikel 3, stk. 2.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2005/166/EF af 10. februar 2005 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyotoprotokolten (EUT L 55 af 1.3.2005, s. 57).

2. En medlemsstat, der er omfattet af stk. 1, skal inden for en frist på tre måneder forelægge Kommissionen en vurdering og en korrigerende handlingsplan, som indeholder:

- a) foranstaltninger, som medlemsstaten vil gennemføre for at opfylde sine specifikke forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, med særlig vægt på nationale politikker og foranstaltninger og gennemførelse af Fællesskabets foranstaltninger
- b) en tidsplan for gennemførelsen af denne handlingsplan, som muliggør en evaluering af de årlige fremskridt med gennemførelsen.

Kommissionen kan afgive en udtalelse om den pågældende medlemsstats korrigerende handlingsplan.

Inden den afgiver denne udtalelse, kan Kommissionen forelægge den korrigerende handlingsplan for det Udvalg for Klimaændringer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, som kan fremsætte kommentarer til den.

Artikel 8

Tilpasninger, som finder anvendelse efter Fællesskabets godkendelse af en international klimaaftale

1. Senest tre måneder efter at Fællesskabet har undertegnet en international klimaaftale, ifølge hvilken drivhusgasemissionerne senest i 2020 skal reduceres med mere end 20 % i forhold til 1990-niveauerne, som afspejlet i den reduktionsforpligtelse på 30 %, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i marts 2007, forelægger Kommissionen en rapport, hvori den navnlig behandler følgende elementer:

- a) arten af de foranstaltninger, der opnås enighed om i forbindelse med de internationale forhandlinger, samt andre udviklede landes forpligtelser til at foretage emissionsreduktioner på niveau med Fællesskabets, og de forpligtelser, som de økonomisk mere avancerede udviklingslande påtager sig for at yde et rimeligt bidrag i forhold til deres ansvar og respektive kapaciteter
- b) konsekvenserne af den internationale klimaaftale og dermed de valg, der skal foretages på fællesskabsplan, for at der kan arbejdes hen imod målsætningen om en reduktion på 30 % på en afbalanceret, gennemsigtig og retfærdig måde under hensyntagen til det arbejde, der er udført under Kyotoprotokollens første forpligtelsesperiode
- c) konkurrenceevnen for Fællesskabets fremstillingsvirksomheder og risikoen for »carbon leakage« i den forbindelse
- d) den internationale klimaaftales indvirkning på andre økonomiske sektorer i Fællesskabet
- e) indvirkningen på Fællesskabets landbrugssektor, herunder risikoen for carbon leakage

- f) passende midler til medtagelse af emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Fællesskabet
- g) skovrejsning, skovgenplantning og afværgelse af skovrydning og -ødelæggelse i tredjelande, såfremt der etableres en internationalt anerkendt ordning i forbindelse hermed
- h) behovet for yderligere fællesskabspolitikker og foranstaltninger under hensyntagen til Fællesskabets og medlemsstaternes forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne.

2. På grundlag den rapport, der er omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt om ændring af denne beslutning, jf. stk. 1, med henblik på ændringsretsaktens ikrafttræden ved Fællesskabets godkendelse af den internationale aftale om klimaændringer og med henblik på opfyldelsen af de forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne, der følger af aftalen.

Forslaget skal tage udgangspunkt i principperne om gennemsigtighed, økonomisk effektivitet og omkostningseffektivitet og i en retfærdig og solidarisk fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne.

3. Forslaget skal i givet fald gøre det muligt for medlemsstaterne, ud over de i denne beslutning omhandlede kreditter, at anvende CER'er, ERU'er og andre godkendte kreditter fra projekter i tredjelande, som har ratificeret den internationale klimaaftale.

4. Endvidere skal forslaget, alt efter omstændighederne, indeholde bestemmelser om, at medlemsstaterne kan anvende den ikke anvendte del af den yderligere anvendelige mængde, jf. stk. 3, i de efterfølgende år eller overføre den ikke anvendte del af mængden til en anden medlemsstat.

5. Forslaget skal endvidere, alt efter omstændighederne, indeholde de yderligere bestemmelser, der måtte være nødvendige for at bidrage til opnåelsen af de obligatoriske reduktioner i henhold til stk. 1 på en gennemsigtig, afbalanceret og retfærdig måde og navnlig de gennemførelsesforanstaltninger, som giver medlemsstaterne adgang til efter behov at anvende supplerende projektkredittyper eller andre mekanismer, der indføres som led i den internationale klimaaftale.

6. På grundlag af de regler, som der opnås enighed om i forbindelse med en international klimaaftale, fremsætter Kommissionen forslag om, at Fællesskabets reduktionsforpligtelse, alt efter omstændighederne, kommer til at omfatte emissioner og optag i tilknytning til arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i henhold til harmoniserede regler, der sikrer varighed og miljømæssig integritet for så vidt angår bidraget fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug samt nøje overvågning og bogføring. Kommissionen vurderer, hvorvidt fordelingen af de enkelte medlemsstaters indsats bør justeres i overensstemmelse hermed.

7. Forslaget skal indeholde passende overgangsforanstaltninger og suspenderende foranstaltninger i afventning af den internationale klimaaftales ikrafttræden.

Artikel 9

Proceduren for arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, hvis der ikke foreligger nogen international klimaaftale

Har Fællesskabet ikke senest den 31. december 2010 godkendt en international klimaaftale, kan medlemsstaterne angive deres konkrete intentioner med hensyn til medtagelse af arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i Fællesskabets forpligtelse under hensyntagen til den metodologi, der anvendes i forbindelse med UNFCCC's arbejde. Under hensyntagen til sådanne angivelser fra medlemsstaternes side vurderer Kommissionen senest den 30. juni 2011 reglerne for medtagelse af emissioner og optag i forbindelse med aktiviteter, der vedrører arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, i Fællesskabets reduktionsforpligtelse med henblik på at sikre varighed og miljømæssig integritet for så vidt angår bidraget fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug samt nøje overvågning og bogføring, og den fremsætter om nødvendigt et forslag, således at forslaget til retsakt kan træde i kraft fra 2013. Kommissionen vurderer, om fordelingen af de enkelte medlemsstaters indsats bør justeres i overensstemmelse hermed.

Artikel 10

Ændring af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF og i anvendelsen af artikel 24a heri

Den største mængde emissioner for hver medlemsstat, jf. denne beslutnings artikel 3, tilpasses efter den mængde:

- a) kvoter for drivhusgasemissioner, som er udstedt i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, og som følger af en ændring af, hvilke kilder der er omfattet i henhold til dette direktiv, efter Kommissionens endelige godkendelse af de nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012 i henhold til direktiv 2003/87/EF
- b) kvoter eller kreditter, som er udstedt i henhold til artikel 24 og 24a i direktiv 2003/87/EF for emissionsreduktioner i en medlemsstat, der er omfattet af denne beslutning
- c) kvoter for drivhusgasemissioner fra anlæg, der er undtaget fra fællesskabsordningen, jf. artikel 27 i direktiv 2003/87/EF, i det tidsrum, hvor de er undtaget.

Kommission offentliggør tal for denne tilpasning.

Artikel 11

Registre og central administrator

1. Fællesskabets og dets medlemsstaters registre, der er oprettet i henhold til artikel 6 i beslutning nr. 280/2004/EF, skal sikre en korrekt bogføring af transaktioner i medfør af denne beslutning. Disse oplysninger skal gøres tilgængelige for offentligheden.

2. Den centrale administrator, som er udpeget efter artikel 20 i direktiv 2003/87/EF, fører gennem sin uafhængige transaktionsjournal en automatiseret kontrol med hver transaktion i medfør af denne beslutning og blokerer om nødvendigt transaktioner for at sikre, at der ikke forekommer uregelmæssigheder. Disse oplysninger skal gøres tilgængelige for offentligheden.

3. Kommissionen vedtager de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre stk. 1 og 2.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne beslutning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 13, stk. 2.

Artikel 12

Ændring af forordning (EF) nr. 994/2008

Med henblik på gennemførelsen af denne beslutning vedtager Kommissionen ændringer af Kommissionens forordning (EF) nr. 994/2008 af 8. oktober 2008 om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF⁽¹⁾.

Artikel 13

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved artikel 9 i beslutning nr. 280/2004/EF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 14

Rapport

Kommissionen udarbejder en rapport med en evaluering af gennemførelsen af denne beslutning. Denne rapport skal også evaluere, hvorledes gennemførelsen af denne beslutning har påvirket konkurrencen på nationalt plan, fællesskabsplan og internationalt plan. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet sin rapport senest den 31. oktober 2016, eventuelt ledsaget af forslag, navnlig om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at differentiere de nationale mål for tiden efter 2020.

⁽¹⁾ EUT L 271 af 11.10.2008, s. 3.

*Artikel 15***Ikrafttræden**

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 16***Adressater**

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. april 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
H.-G. PÖTTERING

På Rådets vegne
Formand
P. NEČAS

*BILAG I***KATEGORIER OMHANDLET I DENNE BESLUTNINGS ARTIKEL 2, STK. 1, OG SOM YDERLIGERE
SPECIFICERET I BILAG I, KATEGORI 1-4 OG 6, I BESLUTNING 2005/166/EF**

Energi

— Brændstofforbrænding

— Lækageemissioner fra brændstoffer

Industriprocesser

Brug af opløsningsmidler og andre stoffer

Landbrug

Affald

BILAG II

MEDLEMSSTATERNES LOFT FOR DRIVHUSGASEMISSIONER EFTER ARTIKEL 3

	Loft for medlemsstaternes drivhusgasemissioner i 2020 i forhold til drivhusgasemissionsniveauerne i 2005
Belgien	- 15 %
Bulgarien	20 %
Tjekkiet	9 %
Danmark	- 20 %
Tyskland	- 14 %
Estland	11 %
Irland	- 20 %
Grækenland	- 4 %
Spanien	- 10 %
Frankrig	- 14 %
Italien	- 13 %
Cypern	- 5 %
Letland	17 %
Litauen	15 %
Luxembourg	- 20 %
Ungarn	10 %
Malta	5 %
Nederlandene	- 16 %
Østrig	- 16 %
Polen	14 %
Portugal	1 %
Rumænien	19 %
Slovenien	4 %
Slovakiet	13 %
Finland	- 16 %
Sverige	- 17 %
Det Forenede Kongerige	- 16 %

*BILAG III***MEDLEMSSTATER OMHANDLET I ARTIKEL 5, STK. 5**

Belgien

Danmark

Irland

Spanien

Italien

Cypern

Luxembourg

Østrig

Portugal

Slovenien

Finland

Sverige
